

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ

ΦΩΝΗ

Έκδοση του Συνδέσμου
των Απανταχού
Μορφοβοσνιωτών -
Βουνεσιωτών

Έτος 1ο
Αριθμός Φύλλου 2
Απρίλης 1987

Πρακτικά Γεν. Συνέλευσης της 25ης Ιανουαρίου 1987

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Στις 25 Ιανουαρίου 1987 και στα γραφεία του Συνδέσμου των Απανταχού Μορφοβοσνιωτών, στον Περισσό, έγινε η ετήσια Γ. Συνέλευση.

Με την εκλογή των Λεωνίδα Ζαρκάδα και Λάμπρου Κουτσάνα στο Προεδρείο, άρχισε η Γ. Συνέλευση. Πρώτος έλαβε το λόγο ο απερχόμενος Πρόεδρος Γ. Κοντοστόργιος, ο οποίος αναφέρθηκε στα πεπραγμένα του απερχόμενου Δ.Σ. Ειδικότερα αναφέρθηκε στην αποπεράτωση των εργασιών του Π.Κ. καθώς και την ολοκλήρωση της διδλοθήκης σ' αυτό.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στις πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν με τη συμβολή και των παρ(των).

Πρόβλεψη για φέτος είναι ότι πολιτιστικές εκδηλώσεις δεν θα γίνουν, έστω και αν υπάρχει πρόθεση, και τούτο γιατί υπάρχουν προβλήματα στις επιχορηγήσεις από μέρους των διαφόρων φορέων.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στα οικονομικά του Συνδέσμου που είναι σε καλή κατάσταση, ο Ταμίας του Συνδέσμου θα αναφερθεί εκτενέστερα επ' αυτού. Αιτίες, αναφέρθηκε στην έκδοση της εφημερίδας και έκανε παράκληση, όπως βοηθήσουν όλοι όσοι μπορούν. Τέλος, ευχαρίστησε τους συγχωριανούς για την θετική βοήθεια που του παρέσχον κατά τα έτη της προεδρίας του.

Στη συνέχεια, το λόγο έλαβε ο Ταμίας Δημ. Σακελλάριου που αναφέρθηκε εκτενώς στα οικονομικά του Συνδέσμου και διάβασε και τον οικονομικό Ισολογισμό. Επίσης αναφέρθηκε στο μέχρι σήμερα οικον. κόστος του Π.Κ. στο χωριό, που ανήλθε στο ποσό των 1.234.557 δρχ., χρήματα που έδωσε τόσο η Αθήνα, όσο και τα παρ(τα Βόλον και Κορδίστας).

Κατόπιν, το λόγο έλαβε ο Α. Ζαρκάδας, σαν μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής, ο οποίος, αφού διάβασε τα οικονομικά πεπραγμένα, πρότεινε στην ολομέλεια την έγκριση του ισολογισμού, πράγμα που έγινε ομόφωνα. Ακολούθησε συζήτηση επί διαφόρων θεμάτων, με προτάσεις για διάφορες δραστηριότητες, όπως π.χ. την επανειδίκευση του χορευτικού συγκροτήματος κ.λπ.

Στη συνέχεια, το λόγο έλαβε ο Απόστ. Λατίνος, ο οποίος δήλωσε ότι αποχωρεί του Δ.Σ. και ευχαρίστησε τους συγχωριανούς για την μέχρι τώρα συμπαράσταση.

Κατόπιν ο Λεων. Ζαρκάδας, που πήρε το λόγο, αναφέρθηκε στο μέγα επίτευγμα του τελευταίου Π.Κ. χωρίς την συμπαράσταση φορέων, αλλά με συνδρομές των χωριανών και μόνο.

Ακολούθησε παρέμβαση του Γ. Κοντοστόργιου, ο οποίος αναφέρθηκε επάνω στα αίτια τα οποία προσέφεραν τις υπηρεσίες τους, άλλοι για την περάτωση των εργασιών του Π.Κ. και άλλοι σε άλλους το-

μείς, όπως π.χ. στις επιχορηγήσεις από τους διάφορους φορείς για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Τον λόγο κατόπιν έλαβε ο Δ. Κουτσάνας, που μεταξύ των άλλων, έκανε έκκληση στο Δ.Σ. του χωριού για συνεργασία με τα Δ.Σ. του Συνδέσμου και των παρ(των). Την απάντησή έδωσε ο πρόεδρος του χωριού, ο οποίος υποσχέ-

θηκε πλήρη συνεργασία.

Κατόπιν το λόγο έλαβε ο Πρόεδρος του παρ(τος) Κωρ. Δίτσας Κλ. Κουτσάνας, ο οποίος παραπονέθηκε γιατί δεν αναφέρθηκε το παρ(μά) Κωρ. Δίτσας για την συμβολή που είχε στις διάφορες δραστηριότητες, καθώς και στην ανύπαρκτη συνεργασία Κοινότητας του χωριού με τα δικά μας Δ.Σ.

Δόθηκαν ικανοποιητικές απαντήσεις από τον Γ. Κοντοστόργιο και Θ. Νάνο και για περαιτέρω συνεργασία.

Τον λόγο κατόπιν πήρε ο Γ. Βασιλόπουλος, που είπε ότι η συνεργασία του Συνδέσμου πρέπει να είναι καλύτερη με τα παρ(τα). Εξέφρασε ευχαριστίες του προς το απερχόμενο Δ.Σ. και είπε ότι καλόν είναι τα συμβούλια να α-γανεύονται.

Κατόπιν αναφέρθηκε στο θέμα δημιουργίας ενός Ξενοφάνη στο χωριό και πρότεινε τους παρευρισκόμενους κατά πόσον θα ήτο δυνατόν ένας τέτοιος Ξενοφάνης να επιβληθεί στο χωριό. Ήκανε παράκληση στους παρευρισκόμενους του Δ.Σ. του χωριού, όπως ερευνήσουν και απαντήσουν εν καιρώ επ' αυτού.

Ακολούθησε επερώτηση του Φ. Κολατζί σχετικά με το τι ενέργειες γίνονται από το Δ.Σ. του Συλλόγου για τους εδώ χωριανούς, γιατί μόνο για το χωριό μιλάει. Την απάντησή έδωσε ο Γ. Κοντοστόργιος, που ανέφερε ότι γίνεται προσπάθεια όπως γίνουν περισσότεροι εδώ στο μέλλον, απ' ό,τι έγινε μέχρι τώρα.

Κατόπιν μίλησε ο Δημ. Κατόκος ο οποίος αναφέρθηκε στο ζήτημα των επιχορηγήσεων και ειδικά ανέφερε ότι ό-σαν ο σύλλογος δεν είναι ενιαίος τόσο οι δυνατότητες για επιχορηγήσεις μειώνονται. Επίσης ότι πρέπει να ιδρυθεί πολιτιστικός σύλλογος στο χωριό που θα μπορεί να παίρνει επιχορηγήσεις στο εύκολο.

Αναφέρθηκε κατόπιν ότι οι χωριανοί μπορούν να κάνουν κοινές εξόδους με Ι.Χ. αυτ(α) αντί για οργανωμένες εκδρομές με Λεωφορεία τακτικού τύπου (πέραν αυτών των οργανωμένων).

Το λόγο κατόπιν πήρε ο Φ. Γρηγορίου σαν μέλος του Δ.Σ. της κοινότητας του χωριού ο οποίος επαινέσε τα Δ.Σ. του Συλλόγου για τα έργα τους και υποσχέθηκε ότι η συνεργασία μας στο μέλλον θα είναι καλύτερη απ' ό,τι στο παρελθόν.

Σε δευτερολογία ο Δημ. Κατόκος ανέφερε ότι ένας τρόπος εξερεύνησης χρημάτων για πολιτιστικές εκδηλώσεις όσο διαρκεί η πολιτική λιτότητα μπορεί να είναι και το πούλημα των ξύλων του χωριού.

Τέλος ο Στ. Κατόκος είπε ότι η εφημερίδα πρέπει να στέλνεται και στο εξωτερικό.

Εδώ τελείωσε η συζήτηση επί των διαφόρων θεμάτων και ακολούθησε ψηφοφορία για καινούργιο Δ.Σ. με τα ακόλουθα αποτελέσματα:

Βασιλόπουλος Γεώργιος, ψήφους 51, πρόεδρος.

Σκούφης Απόστ. ψήφους 48, Αντιπρόεδρος.

Κοντοστόργιος Σπύρος, ψήφους 44, Μέλος. Κατασκύψης Φώτιος, ψήφους 36, Μέλος. Σανιδάς Γεώργιος, ψήφους 34, Ταμίας. Κουτσάνας Γεώργιος, ψήφους 33, Γεν. Γραμματέας. Ρεφενές Απόστολος, ψήφους 32, Μέλος.

Η αποξένωση των ανθρώπων στις πόλεις, αποτέλεσμα της μηχανιστικής ζωής, ανάμεσα στην εξοντωτική προσπάθεια για επιβίωση, το άγχος του καταναλωτισμού και την αλλοτρίωση της τηλεόρασης (τελευταία και του βίντεο), οδηγεί σε σπιν ανίαση της επικοινωνίας. Η ανάγκη αυτή είναι ένας απ' τους λόγους, ο βασικότερος νομίζω, που επέβαλαν την ίδρυση των τοπικών Συλλόγων στις πόλεις. Ποιός δεν έχει την επιθυμία να δει τους χωριανούς του, να κουνιεντί-σονται και να καλαμπούρουν μαζί, να πουν ένα ποτήρι και να θυμίσουν τα παλιά απ' το χωριό, αναφέροντας ιστορίες και ανέκδοτα για πρόσωπα ή καταστάσεις που σχετίζονται μ' αυτό; Στο βάθος πιστεύω πως όλοι έχουμε αυτή την επιθυμία, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο ακόμα κι εκείνοι που φαίνονται ή που νομίζουν ότι έχουν «αστικοποιηθεί» και ότι προσαρμόστηκαν και αφομοιώθηκαν από τη ζωή της πόλης τόσο ώστε να μη τους ενδιαφέρει το χωριό και οι χωριανοί τους. Το άσχημο είναι ότι αυτοί μένουν μακριά από το Σύλλογο, κλεισμένοι στο «καβούκι» τους, ενώ έστω και υποσυνείδητα νιώθουν την επιθυμία να επικοινωνήσουν με τους χωριανούς τους.

Κάποιοι άλλοι έχουν κάτι παρ' όλο που έχουν αλλότριες ιδέες για το Σύλλογο και για όσους ασχολούνται ενεργά μ' αυτόν. Νομίζουν δηλαδή, και το λένε μάλιστα, ότι αυτοί που δραστηριοποιούνται γύρω από το Σύλλογο, έχουν κάποιο προσωπικό όφελος, κάποιο κέρδος. Είναι τουλάχιστο λυπηρό να υπαρκούν, τγτοίς αντιλήψεις, που καμιά σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα, όπως και η αντιληψη από ορισμένους άλλους ότι τάχα ο Σύλλογος είναι κάποια οργάνωση με πολιτική χροιά και τέτοια... Είναι υπόνοιες πέρα για πέρα ασύστατες και αβυσσικές, που όπως είπαμε, καμιά σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα.

Να είμαστε όλοι απόλυτο βέβαιοι ότι όσο ασχολούνται από κοντά με το Σύλλογο, το κάνουν από μεράκι και μόνο για το χωριό, για τη σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στους χωριανούς και γιατί θέλουν να δουν το χωριό τους να προοδεύει, να γίνεται καλύτερο. Κι ακόμα γιατί νιώθουν δεμένοι με το χωριό τους, αγαπούν την παράδοσή του, τα έθιμά του, τους χαρούς και τα τραγούδια του, αφού μ' αυτά γαλουχήθηκαν και ζυμώθηκαν από τη παιδική τους ηλικία. Και θέλουν όλα αυτά να μη χαθούν, αλλά να διατηρηθούν όσο γίνεται περισσότερο και να συνεχιστούν από τις επόμενες γενιές. Γιατί είναι οι ρίζες μας και δεν πρέπει, δε μπορούμε να ξεκόψουμε απ' αυτές. Οποιοσ ξεκόβει απ' τις ρίζες του, χάνει τον εαυτό του, αλλοτριώνεται, γίνεται άλλος απ' αυτό που είναι, στην πραγματικότητα ή απ' αυτό που πρέπει να είναι. Και να με-

ταδοθούν όλα αυτά τα λαογραφικά και πολιτιστικά στοιχεία που είπαμε, όχι απλά σαν ένα νεκρό μουσειακό είδος αλλά σαν κάτι ζωντανό και διδακτικό, που θα βοηθήσει τους νέους, θα βοηθήσει τα παιδιά μας να μην αλλοτριωθούν, να μη φθαρουν από τον εύκολο τρόπο ζωής, από τα ψεύτικα και ατατηλά πρότυπα που τους προβάλλονται καθημερινά από λογής-λογής: αβυσσικούς εμπόρους ψυχών και σωμάτων, στο όνομα του αχόρταγου κορβανά τους...

Να τα προφυλάξουμε όσο μπορούμε από τα ανούσια και φθαρτικά υποπροϊόντα της εξοντωτικής υποκοιλούρας, που εισάγεται άφθονη με το μανδύα της εκσυγχρονισμένης ψυχαγωγίας και διασκέδασης και οδηγεί στη πνευματική αργαλωση και στην αποχαλάρωση, αφού ταυτίζει την κοινωνική προοδολή και κατάξωση των νέων με τις κάθε είδους παμπες, ντόκιο, ράμπι, ρέγκι και δε συμπαιεύεται... Να λοιπόν ένα άλλο νόημα μια άλλη σημασία και μια άλλη διάσταση που έχει η που μπορεί να έχει η προσπάθεια να δραστηριοποιηθούμε το Σύλλογο. Μια προσπάθεια που, ως είναι σίγουρο οι κάτοικοι αφελείς μνημονοί ή μικρόψυχοι, ότι γίνεται πάντα με μικρότερες ή μεγαλύτερες θυσίες από αυτούς που τον συντηρούν από κοντά και τον προωθούν με την ενεργό συμμετοχή τους, ξεδιέδοτες τις περισσότερες φορές χρόνο από τη δουλειά τους ή απ' την οικογενειακή τους ζωή και ησυχία...

Όμως αξίζει τον κόπο, έστω κι αν δε βρίσκουμε πάντα την ανταπόκριση και την κατανόηση που θα πρέπει. Γιατί ο Σύλλογος με τις πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, με το κοινωνικές και φιλικές πολλές φορές έργο του, με τα τμήματα νέων και τα χορευτικά συγκροτήματα, είναι μια πυγή για όλους και ιδιαίτερα για τους νέους, που πολιορκούνται σήμερα από ένα σωρό παγίδες και κινδύνους, με πιο απειλητική και πιο ύπουλη τη μαστίγα των τεχνητών παραδίδων που λέγεται ναρκωτικά.

Ας πλαισιώσουμε λοιπόν όλοι το Σύλλογο, να τον αγαπήσουμε και να τον βοηθήσουμε να προχωρήσει. Ας κάνουμε τα παιδιά μας να τον αγαπήσουν, να αγαπήσουν τους χωριανούς, να αγαπήσουν το χωριό και τη φύση τους, να μάθουν τους χορούς και τα τραγούδια του, τις παραδόσεις, τα έθιμά του, ακόμα και τη γλώσσα του πατρίδα με τη γλώσσα της πόλης. Ας τα κρατάμε σε επαφή με το χωριό όσο γίνεται περισσότερο. Και νάμαστε σίγουροι ότι το όφελος θα είναι και δικό μας και δικό τους...

Απ. Κατόκος

Βόλος

Η ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΕΥΧΕΤΑΙ

σ' όλους τους Βουνεσιώτες σ' όποια μέρη της
γης κι αν βρίσκονται ΥΓΕΙΑ, ΧΑΡΑ, ΕΥΤΥ
ΧΙΑ και ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ ΕΠΛΗΞΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Πρωτοφανής η φρενική κακοκαιρία που έπληξε το χωριό μας.

Το ύψος του χιονιού έφτασε τα 120-130 εκατοστά με αποτέλεσμα να αποκλεισθεί το χωριό μας για τρεις μέρες.

Αποκλεισμένα σχεδόν ήταν όλα τα σημειοστάσια που ήταν μικρά, από το δημόσιο δρόμο. Ειδικότερα, μηχανήματα της Νομαρχίας κατόπιν ενεργειών του κοινοτικού Συμβουλίου, άνοιξαν το δρόμο στο Δημ. Σχολείο, το στάδιο του Λεωνίδα Κυριαζή, Σωτηρίου Μπαλά στη θέση Κερασούλα του Δημοτρίου Πίτσας, Ευαγγέλου Σταύρου, Ηλία Σταύρου, Σωτηρίου Σταμογιώργου.

Ακόμα και στη θέση Ράβια πήγαν εκχιονιστικά μηχανήματα στο στάδιο του Χρήστου Γόρδιου.

Επίσης αποκλεισμένοι παραμένουν όσοι μένουν στη θέση πεταλιτή και χαρακτηριστικό είναι η αλληλοβοήθεια που έδειξαν μεταξύ τους οι κτηνοτρόφοι ανταλλάζοντας τροφές σε

στάβλους που βρίσκονταν αντίστοιχα στο χωριό με αυτά στο πεταλιτή.

Π.χ. ο καφετζής Σερραφείμ, άλλαξε χορτάρι με το Θωμά Γ. Σκούφη.

Σήμερα (20)3 συνεχίζεται η εκκαθάριση του δρόμου μέχρι το συνοικισμό Ραχωβίτσας.

Ο εκχιονισμός διεξάγεται κάτω από δύσκολες συνθήκες γιατί το ύψος του χιονιού σε μερικά σημεία ξεπερνά τα 2 μέτρα λόγω χιονοστιβάδων.

Από το πολιτικό ψύχος που επικρατούσε πάγωσε σχεδόν όλη η λίμνη με αποτέλεσμα τα δίκτυα των ψαράδων να μείνουν για πολλές μέρες μέσα στο νερό.

Η πρόσφατη κακοκαιρία δημιουργήσε ανεπαρκή ζήμιες στις καλλιέργειες και ιδιαίτερα στα σπαραγγόφρα δέντρα και τα σιτηρά.

Όσοι πλήγησαν από την πρόσφατη κακοκαιρία μπορούν να δηλώσουν τις αμυνδαλίες και τους στάβλους που κατέρρευσαν στον ανταποκριτή του ΟΓΑ.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ

Το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο, που ανέλαβε τα καθήκοντά του το Γενάρη που πέρασε, εκλέχτηκε από την πλειοψηφία του χωριού μας σε μια εκλογική αναμέτρηση που δεν ήταν καθόλου ήρεμη.

Αν αυτή η ένταση επιτρέπεται στις βουλευτικές εκλογές, όπου ο καθένας είναι ελεύθερος να ψηφίσει τον υποψήφιο της προτίμησής του, αυτό κατά την ταπεινή μου γνώμη δεν πρέπει να παρατηρείται στην εκλογή του Κοινοτικού Συμβουλίου που πρέπει να είναι ένα ψηφοδέλτιο γιατί τα θέματα που απασχολούν το χωριό αφορούν όλους τους χωρια-

νούς εξ ίσου.

Αυτή η τακτική δεν ακολουθήθηκε από τα προηγούμενα Κοινοτικά Συμβούλια και επειδή, δεν διαφέρει τίποτε να θυμάστε τα περασμένα και να χάνουμε τον καιρό μας συζητώντας τι έκανε ο ένας και τι δεν έκανε ο άλλος, νομίζω ότι θα πετύχουμε περισσότερα αν από τώρα και πέρα, ξεχάσουμε τα παλιά και μονιμομένους και αγαπημένους, δώσουμε τα χέρια και προχωρήσουμε μπροστά και να είμαστε σίγουροι ότι τα αποτελέσματα θα είναι τέτοια που θα τα θαυμάζουμε και θα τα καμαρώνουμε. Όλοι μας, και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΕΘΙΜΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΤΑ ΡΟΥΓΓΑΝΤΖΑΡΙΑ

Αφού τελείωνε το Εσφάντζωμα χωράς και κεφιού Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς, από την άλλη μέρα άρχιζαν οι ετοιμασίες για την μεγαλύτερη εκδήλωση του χωριού μας, τα Ρουγγαντζάρια. Τα οποία έχουν παράδοση πάρα πολλών ετών. Τα τραγουδούσαν οι παπασούδες ή οι πατεράδες ή οι παπούδες μας και στη συνέχεια η δικιά μας ηλικία και πιο μετά από μας οι μικρότερες γενιές.

Τώρα όμως από ότι δείχνουν τα πράγματα το έθιμο αυτό τείνει να «εξαφανιστεί» γι' αυτό θα πρέπει οι νέοι μας και οι μεγάλοι όσοι βρίσκονται τον καιρό εκείνο στο χωριό μας να προσπαθήσουν και με τη βοήθεια του συλλόγου κοινότητας κλπ. να αναβιώσουν αυτό το παλιό έθιμο. Θυμάμαι λοιπόν, αμέσως την άλλη μέρα της Πρωτοχρονιάς αρχίζανε οι ετοιμασίες για το Σούζιλο, τους γαμπρούς, τις νύφες και τους αρκουδιόρους. Το πρόβλημα, όμως ήταν πού θα βρούμε τα χορτόνια για το Σούζιλο γιατί θέλαμε πολύ μπακάκι και τότε δεν υπήρχε. Πέρανε ό,τι είχαν οι μπακάδες και αν δεν μας φτάνανε χαλούσαμε τα κουτιά που είχε τα ρούχα η μάνα μας. Μια χρονιά άδειασα ένα κουτί ρούχα και το κάναμε Σούζιλο, εκεί να δειτε, το κάπνευμα που γύρισε σπίτι, με πήγε κυνηγώντας μέχρι κάτω στη Λίβνη. Τέλος, αφού ετοιμαζόγονταν, τα συγκεντρώνανε με από βραδύς σε κάποιο σπίτι που θα γινόντουσαν. Την άλλη μέρα πρωί-πρωί τρέχαμε στο σπίτι που είχαμε επιλέξει για να ντυθούμε. Τα σπύτα αυτό έπρεπε να έχει και κορίτσια για να ετοιμάσουν τις νύφες, άλλες με πέπλο ασπροπυμένους και άλλες με ταισέκια «κουκάκια». Αφού ντυνόμασαν όλοι ξεκινάγαμε τα τραγούδια στο μαχαλά που βρίσκονταν.

Μπροστά πήγαινε ο μεγαλοπρεπής Σούζιλος με τις χρωματιστές κορδέλες τα πολύχρωμα μπαλόνια του και τα μεγάλα και ταιριασμένα κυνιά. Πίσω από το Σούζιλο οδηγούν οι νύφες και οι γαμπροί οι φουσαγελάδες. Συνόδευαν τις νύφες με τα άσπρα πέπλο, ομπρελάκια κλπ. Πιο πίσω ακολουθούσαν, ο γέροντας με τη γριά του, ο ταμίας με τη ρεπού μπλικά στο κεφάλι και την τσάντα του. Στη συνέχεια οι Αρκουδιόροι. Στη συνέχεια οι Αρκουδιόροι και τα καυσίδια στο χέρι για γκλίτσα. Το ξεκίνημα γινόταν με τα παλιά τραγούδια του χωριού μας, όπως: «Βγήκα ψηλά παπαδόουλα μου, πέρα σε κείνο το Βουνό, πέρασε εκείνη την ράχη», και άλλα παλιά τραγούδια. Φτάνοντας στο κάθε σπίτι λέγαμε και το ανάλογο τραγούδι, ανάλογα τι άτομα είχε η κάθε οικογένεια. Τα τραγούδια ήταν: «Για την υγεία σου αφέντη μου. Κρατεί ο δέντρος τη δροσιά, κρατεί κι ο Νιος την Κόρη». «Παλληκοράκι γιοτύτικο, εδώ στα σπύτα τα ψηλά» και άλλα πολλά.

Αλλά το πιο συνηθισμένο, που τραγουδιόταν σε όλα τα σπύτα ήταν το «κέρνα τα αφέντημ κέρνα τα». Στο κάθε σπίτι που τραγουδάγαμε ο Σουελάρχης σόφιδε με την κυπρομοουσική του και οι νύφες ανοίγαν ταμπρελάκια τους και έπεφτε από τα μπαλόνια το ανάλογο κέρασμα και αφού έπεφτε το κέρασμα η κάθε νύφη ευχαριστούσε την νοικοκυρά με τρεις υποκλίσεις «Μεταγύσεις». Ετσι γινόταν από την κάθε παρέα και δεν ήταν και λίγες οι κομπαινιές την ημέρα αυτή. Ήταν τουλάχιστον 6-7 μεγάλες παρέες εκτός από τις πολυάριθμες μικρές. Πάντως το χωριό μας την ημέρα του Σταυρού έμοιαζε με μεγάλο Εσφάντζωμα γύρι. Αφού γυρίζαμε όλο το χωριό, κατά το απόγευμα όλες οι παρέες κατέληγαν στα μαγαζιά, έβλεπε καθένας την κάθε παρέα να κοινοποιεί, τραγουδώντας, άλλοι από τις «Σκάλες» άλλοι από τον «Πέρα μαχαλά» άλλοι από

πό τα «Μπαλταδωρέκια» κλπ.

Αφού λέγαμε και τα τραγούδια στους μαγαζάτορες, οι αρκουδιόροι, ανάβαν φωτιά μπροστά στον Ιταλοπέδα και έτοιμαζαν το παραδοσιακό «κατσάμáκι». Τρώγαμε λίγο και με το υπόλοιπο πασαλίζονταν μεταξύ τους. Στη συνέχεια ακολουθούσε Εσφάντζωμα γλέντι και φαγοπότι μέσα στα μαγαζιά. Πάντως την ημέρα αυτή συμβαίγαν και πολλά παράδοξα. Παρεξηγήσεις μεταξύ των Σουζιλάριδων, αγκυλιάσματα μεταξύ αρκουδιόρων κλπ.

Εδώ ορίζει να αναφερθούμε λίγα στο Βαγγέλη Σκούφη (Ταπέ) όπως έδραμε ο Βαγγέλης ήταν τουλάχιστον για 15 χρόνια ο άνθρωπος που κουβαλούσε το Σούζιλο και τα κυνιά. Ήταν ευδιάθετος και τα φορούσε με μεγάλη ζήλο και θέληση. Μια χρονιά ως συνήθως φορούσε το Σούζιλο και τα μεγάλα κυνιά του Θωμά και του Βάσου Σκούφη. Αφού γύρισαν το μισό χωριό, είχαν πει και τα σπύτα τους, φτάσαν στα Κουσεύμα. Ο Βαγγέλης ζαλωμένος ακούμπηκε στο σωρό με τα Έλλα και αποκοιμήθηκε. Οι άλλοι τραγουδούσαν στο σπίτι του Γιάννου Κουσιτά. Τα κυνιά όμως δεν ακουγόγονταν και σε μια στιγμή του φωνάζει κάποιος της παρέας «Ε. Ταπέ... Βρόντα τα...» Ο Βαγγέλης πετάχτηκε εφιαλμένος και για να στηριχθεί πιάστηκε από τον τασμά του Σιδηρούργου και άρχισε να κουνάει τόσο νευρικά τα κυνιά που για μια στιγμή ξεκόλλησε ο τασμάς και αν δεν προλάβαινε να τραβήξει, θα τον πλάκωνε το μηχανή. Δεν έφτανε αυτό βγήκε και ο ιδιοκτήτης και του ζήτησε να βάλει. Παρέεψα να αναφέρω ότι την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς, οι μεγάλες παρέες πήγαιναν και τραγουδούσαν και ο' άλλα χωριά, όπως στο Μεσενικόλα, στα Κανάλια, Φαγάρη ακόμα και στην Καρδίτσα. Θα αναφέρω ένα περιστατικό από την Καρδίτσα. Αφού ετοιμάσαμε μια μεγάλη παρέα, πήκε το πρωί στα Λεωφορεία του Μούζα και πήγε στην Καρδίτσα για τραγούδι. Στη

παρέα ήταν και ο Λευτέρης ο Σταύρος ντυμένος νύφη. Αφού βγήκαν από το αυτοκίνητο, πρώτη σάν τι ώρα θα επιστρέψει στο χωριό και τους είπε στις μία το μεσημέρι» για αυτό έπρεπε όλοι στην μία να είναι εκεί να φύγουν, αφού τραγουδούσαν ως τις 12.30 περίπου, τους έβαλε στα πόδια η αστυνομία διότι δεν επιτρέπονται χωρίς άδεια να τραγουδήσουν στην Καρδίτσα. Τρέξαν, άλλοι από δω κι άλλοι από κει στα στενά και αφού Εσφάντζαμε όλο τους χωροφύλακες, ένας, ένας μαζεύνονταν στο πρακτορείο και αυτή την ώρα έφτασε το αυτοκίνητο. Μπήκαν μέσα και φώναξαν στο Παλιόκαστρο κατάλαβαν, ότι έλειπε ο Λευτέρης Σταύρος. Ο Λευτέρης δεν πρόλαβε το αυτοκίνητο και αφού περιπλανήθηκε λίγη ώρα μέσα στην Καρδίτσα, Άλλοι αμάξι, δεν πήγαινε στο χωριό ήταν το μοναδικό δρομολόγιο του Μούζα. Δεν χάνει και ο Λευτέρης και το «μαζεύει» με τα πόδια, φτάνοντας στην Παπαράντζα, εκεί έφτασε ένα φορτηγό, ανέβηκε στην καρότσα και τον άφησε στην στάση του Μεσενικόλα, διότι το φορτηγό πήγαινε προς το Τσαρόδακι.

Και έτσι ο Λευτέρης ήταν αναγκασμένος μόνος του και γυμνός νύφη με τα ταισέκια στο κεφάλι και με γερνόντιστικα παπούτσια και ομπρελάκι στο χέρι, να διασχίσει το Μεσενικόλα και το Βουνέσι για να πάει σπίτι του να φορέσει το παντελόνι διότι δεν το είχε μαζί του να το φορέσει από την Καρδίτσα. Περνώντας στον Μεσενικόλα τον νόμισαν ότι ήταν κάποια συμπετέρα από το Βλάσδου και φτάνοντας στο Βουνέσι τον πέρασαν για την Ολγα του Κοράκη από το Μεσενικόλα, αυτή του έφτασε να ταισέκια και έτσι τρέχοντας η περιπέτεια του Λευτέρη χωρίς να δεχτεί καμιά επίθεση στο δρόμο από κανέναν παλιόγερο. Αυτά και άλλα πολλά συνέβηκαν τα χρόνια εκείνα με τα Ρουγγαντζάρια.

Σταύρος Κατοίκος

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

το χωριό μας θα είναι παράδειγμα προς μίμηση.

Ποιά είναι τα φλέγοντα ζητήματα του χωριού.

1) «Η πάστρα είναι μη σή ορ χουντιά». Πρέπει, όσο γίνεται γρηγορότερα, να λυθεί το θέμα των σκουπιδιών, πώς;

Να αγοράσει η κοινότητα και να τοποθετήσει 3, 4, ή 5 ειδικά σιδερένια κιώτια όπου κρεθεί αναγκαία η τοποθέτησή τους ώστε να μπορεί να περάσει για την παραλλία τους, αυτοκίνητα το οποίο και θα τα μεταφέρνει σε ειδικό χώρο όπου θα καίγονται. Το αυτοκίνητο θα περνάει μία ή δύο φορές τη βδομάδα.

Για το αυτοκίνητο να γίνει μια δημοπρασία μεταξύ Κοινοτόχων και ιδιοκτητών μικρών φορτηγών του χωριού.

2) Με σχέδιο το οποίο να ζητηθεί από τη Νομαρχία και σε συνεργασία με τους τεχνικούς επιτηρητές του χωριού μας να καταρτισθεί η μόνιμη αποχέτευση στο χωριό μας, που θα έχει σαν συνέπεια να βρει το χωριό μας τα περιβήματα τρεχούμενα νερά από τις βρύσες του τα οποία σήμερα έχουν όλα μολυνθεί από τους βόθρους που καί ανάγκη κατασκευάσαν οι χωριανοί.

Για την κατασκευή των αποχετευτικών έργων να ζητηθεί η διάθεση της δωδεκάτης από τη Νομαρχία. Για κάθε έργο κοινής ωφέλειας προτείνω, κάθε μήνα το Κοινοτικό Συμβούλιο να προσκα

λεί γενική συνέλευση η οποία θα εγκρίνει την εκτέλεσή του.

Η απόφαση της συνέλευσης θα είναι υποχρεωτική για το Κοιν. Συμβούλιο, και σεβάση από τους χωριανούς, που θα έχουν την υπονομιση ότι πήραν μέρος κι αυτοί για την απόφαση της κατασκευής, του κάθε Κοινοτικού έργου.

Στο επόμενο σημειώμα μου στην εφημερίδα του χωριού μας για την έκδοση της οποίας δεν θα πάω να συγχάρω τους πρωτεργάτες που ξεκίνησαν και πέτυχαν αυτό που εσυνάει το χωριό μας και δείχνει ότι το χωριό μας άλλαξε ποικιλία, όπως κάνουν τα φίδια, θα γράψω για τα επόμενα έργα που έχουν σε πρότεραιότητα. Εύχομαι ολόψυχα σε όλους τους χωριανούς, καλό και ειρηνικό Πάσχα.

Βάγιας Μάρκου Τσούλας

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Το παρόντημα Μορφοβουνιωτών πραγματοποιήσε Γενική Συνέλευση την 1.2.87, στο κατόστημα του κ. Κωστάρελου, και μετά τον απολογισμό του απερχόμενου Δ. Σ., προέκυψε το νέο Δ. Σ. που αποτελείται από τους: Ραχβίτσα Παναγιώτης Πρόεδρος, Μπαλταδωρός Βασιλός, Έδρας, Κόντοστέργιος Σωτ. Γραμ. Ταμίας, Κόντοστέργιος Χρήστος Μέλος, Κωστάρελος Ευάγγελος Μέλος, Κατοίκος Γιάννης Μέλος, Γιαννάκος Χρήστος Μέλος.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ Τα προικιά

Την Παρασκευή το θράδυ στα προικιά εκεί οι γυναίκες και τα κορίτσια θάβονταν τα προικιά της νύφης παίρνουν το τραγούδι.

Μάγα με καλέ μάνα μεδέδιχνε Μάγα με λέγει φεύγα Φεύγω, φεύγω κλαίοντας Φεύγω παραπονώντας παίρνω ένα στρατί στρατί και μονοπάτι. Βρίσκω ένα δεντρί Ισο σα κυπαρίσι. Στέκω του ρωτώ λίγο το κόνω κρήνη. Δε μου λες δεντρί δεντρί και κυπαρίσι; Πού είναι η μάγα μ' που είναι τα μικρά μ' τα αδερφιά που είναι οι γειτόνισσες.

Η μητέρα κοιτάζει την κόρη της. Η κόρη την μάνα τα συναισθήματα δε γράφονται. Εδώ αυτά που αισθάνονται εκδηλώνονται με δάκρυα.

Στο τέλος του τραγουδιού φαίνεται πως η γειτονιά, οι γειτόνισσες κατέχουν κάποια σπουδαία θέση μέσα στο συναισθηματικό κόσμο του κοριτσιού αφού η κοπέλα πάει στο καινούργιο της σπίτι εκείνο που ψάχνει είναι η μάνα της, τα αδερφιά και οι γειτόνισσες.

Ποια κοπέλα δεν συγκινήθηκε, όταν, οι συγγενείς του γαμπρού έρχονταν να πάρουν τη νύφη από το σπίτι της και του τραγουδούν το τραγούδι.

Χαιρέτα μωρέ νύφη μου χαιρέτα τον πατέρα σου, Χαιρέτα μωρέ νύφη μου χαιρέτα τη μητέρα σου, Χαιρέτα μωρέ νύφη μου χαιρέτα τις γειτόνισσες. Γιωμ' κι άντε μας να πάμε άι κι η στράτα μας μακριά είναι και στο σπίτι μας να πάμε.

Χαρακτηριστικό του τραγουδιού είναι η συχνή επανάληψη «χαιρέτα» που θέλει ίσως να δείξει τον τελευταίο ασπασμό του κοριτσιού προς τον πατέρα της, προς την μητέρα της προς τις γειτόνισσες τώρα ένα καινούργιο σπίτι την περιμένει. Οι συγγενείς του γαμπρού φαίνεται ότι θιάζονται, πως δεν έχουν καιρό για χάσιμο, ο δρόμος είναι μακριά. Αυτό φαίνεται με το «άντε».

Όταν η νύφη φτάνει στο καινούργιο της σπίτι τότε παίρνουν το τραγούδι: Εβγα μανίσα, έβγα μανίσα, Εβγα μανίσα πεθερά να δεις τί νύφη πού ρχεται. Άχ κι από τα φλουριά δε φαίνεται κι από το καθαίο ουρανό θγάτε αδερφάκια του γαμπρού να δειτε τη νύφη στο χορό πως σεϊεται πως λυγίζεται κι από τα φλουριά δε φαίνεται. Εβγα πατέρα του γαμπρού να δεις τη νύφη στο χορό.

Η μάνα του γαμπρού, τα αδερφιά του και ο πατέρας του καλούνται να θγουν έξω από το σπίτι τους να δουν και να καμαρώσουν τη νύφη τους.

Εκεί η μάνα του γαμπρού περιμένει τη νύφη μ' ένα θάζο με μάτο γλυκό στολισμένο με λουλούδια που το προσφέρει στη νύφη, το γαμπρό και το γονό. Μετά πετάει το μήλο, η πεθερά βάζει στην πόρτα του σπιτιού κάποιο σιδερένιο συνήθως κλαδευτήρα. Η νύφη φιλάει το γόνατο του πεθερού, κ εκείνος τάζει ένα χαράκι.

Μόλις Εμφερώνει η Δευτέρα, μετά το γλέντι της Κυριακής οι συγγενείς του γαμπρού παίρνουν τη νύφη τραγουδώντας:

Τώρα το πρωί βαρεί ανατολή, Εύφη νύφη: Εύφη κορίτσι μ' ήρθε η μάνα σου και σε γύρισε. Πούνε η νύφη σας; Πού είναι το κορίτσι μας.

Πάσε στο μπαχτσέ στα γαρούφαλλα.

Εδώ φαίνεται η αγωνία της μάνας που φτάνει τη Δευτέρα πρωί, πρωί και ρωτάει πού είναι η νύφη σας δηλ. το ξένο το κορίτσι σε σας αλλά το γνωστό, το δικό μας.

Μ' αυτό το «πάσε» που αναφέρει το τραγούδι θέλει να πει στη μητέρα της ότι το κορίτσι πήγε στη δουλειά της και πως δεν είναι πια δικό της.

Θωμάς Χ. Νάγος

Ιστορικά στοιχεία

Ο πατέρας μου ήταν στον πόλεμο του Γ.ω. Καρβάνου ερχόμενος από το Μεσενικόλα (πέντε) 5 τούρκους τους είδαν εις το Ν.α. Ιράκα. Σκοπό τους ήταν να έλθουν στο Βουνέσι ν' αρπάξουν από τα φτωχόπαιτα κατσίκια, κότες, αυγά κλπ. Ευθύς αμέσως ο Γ.ω. Καρβάνος ξεκίνησε το γκουφέκι που το είχε αφήσει στο σύνταρο στη ζωή του κι έτρεξε προς Αγ. Αθανάσιο. Έριξε ντυφένια προς Νταίρακα. Άλλοι Βουνεσιώτες που ήταν στο Στεφάνι ταμπουρωμένοι άρχισαν να πυροβολούν τους Τούρκους, οι οποίοι γύρισαν πίσω χωρίς να μπορέσουν να πετύχουν το σχέδιό τους. Οι συγχωριανοί μας που έκαναν τη μάχη ήταν ο Γρηγόριος Καλατζής, ο Αθανάσιος Σκούφης και κάποιος Καφαντάρης. Η σύγκρουση αυτή έγινε το 1875.

Ενα μέρος του χωριού μας ονομάζεται στον Τούρκο. Όπως λέει η παράδοση από πολλούς γέροντες στον Αγιο Αθανάσιο οι Τούρκοι είχαν στέκι. Τότε λέγονταν (σημερινό φυλάκιο). Πολλές φορές έμπαιναν στο χωριό και λεηλατούσαν τα φτωχόπαιτα και έπαιρναν ό,τι ήθελαν και αν διαμαρτύρονταν τους χτυπούσαν. Οι χωριανοί μας που δεν ανέχονταν τέτοια πράγματα, συγκεντρώθηκαν με τους κλέφτες της περιοχής και κάποια μέρα και ώρα στο 1750 τους επιτέθηκε με τόλη και παληκαριά. Οι αιμοδόροι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και να μην έρθουν άλλη φορά στο μέρος αυτό για φυλάκιο. Στη σύγκρουση σκοτώθηκε ένας Τούρκος τον έθαψαν εκεί κάπου στο σπίτι του Σωτήρη Ρεφνέ και στο Δημήτρη Σταμογιώργου. Όπως αποδεικνύεται ένας Τούρκος σκοτώθηκε στην υ-

ποχώρηση. Και σήμερα το μέρος αυτό λέγεται στον Τούρκο.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι χωριανοί μας είχαν δεσμούς με την κλεφτουριά, απ' το γεγονός ότι τραγουδούν με πάθος και με ζήλο τα κλέφτικα και χορεύουν με τέχνη τα δημοτικά τραγούδια. Μαστραπάς

Αγαπητέ Γιώργο, Από νεώτερη πληροφορία δια την τοποθεσία γιατί λέγεται στον Τούρκο.

Επειδή οι Βουνεσιώτες δεν υποτάσσονταν στις διαταγές των Τούρκων, δηλαδή δεν τους έβλεπε μετέωρα στα ύποπλα σχέδια τους, αποφάσισε ο Αγός Καρβάνος να δημιουργήσει ένα μνημόστυχο σαν οικισμός για να ελέγχουν την περιοχή. Νεδρόπαλης να εισπράτουν χαράτσι κλπ. Για το λόγο αυτό και πολλών άλλων έστειλε 2 Τούρκους να συνειννοήσουν με τους προύχοντες (δημογέροντες) του χωριού. Ζήτησαν οι Τούρκοι να τους παραχωρηθεί μια έκταση γης γύρω από τον Αγιο Αθανάσιο. Οι Βουνεσιώτες (δημογέροντες) αντέδρασαν δεν ήθελαν να τους δώσουν μέρος και πολύ περισσότερο να τους έχουν δίπλα τους κι έτσι επικράτησε φιλονικία. Τότε ο Κων. νος Κοντοστέργιος μέλος της επιτροπής (δημογεροντία) έκανε χρήση του όπλου του και σκότωσε τον ένα. Τον άλλο τον απόλυσαν και του είπαν αυτό να τα πει στον Αγό. Ετσι το μέρος αυτό διατήρησε την ονομασία στον Τούρκο.

Κατά τη γνώμη τη δική μου αυτή η πληροφορία είναι σωστή.

ΥΓ. Αυτά δημιουργήθηκαν γύρω στα 1750.

Ο ίδιος

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

Το Σάββατο 21.2.1987 έγινε στο κέντρο «Πανάρα» στα Μεσσηνικά ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου Βουνεσιωτών Βόλου που σημείωσε επιτυχία. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη, αφού ο αριθμός αυτόν που παραβρέθηκαν ξεπέρασε κάθε προηγούμενο (310 άτομα). Αυτό δημιούργησε βέβαια κάποιο συνωστισμό που ενόχλησε ίσως κάποιους με το μικρό πρόβλημα χώρου που προκάλεσε, αλλά τελικά με την καλή θέληση όλων ξεπεράστηκε και το γλέντι κράτησε για αρκετές ώρες με πολύ κέφι. Το μουσικό πρόγραμμα πλαισιώθηκε από τη δημοτική ορχήστρα του Βασίλη Γακιάπουλου, ενώ ο Βου-

νεσιώτης τραγουδιστής Σωτήρης Σκούφης μάς κράτησε συντροφιά για αρκετή ώρα με τα τραγούδια του. Στην εκδήλωση παραβρέθηκε και γλέντησε με τους συγχωριανούς του ο Νομάρχης Μαγνησίας Ευριπίδης Καφαντάρης. Εντυπωσιακή ήταν και πάλι η εμφάνιση των χορευτικών συγκροτημάτων από παιδιά του χωριού μας και του παιδικού και του μεγάλου, με επικεφαλής το χοροδίδαλο τους συγχωριανό μας Ηλία Χαρ. Σταμογιώργου. Ο Λάμπρος Θ. Βράκας - βιντεοσκόπησε μεγάλο μέρος της εκδήλωσης και φυσικά τις καλύτερες βουνεσιώτικες...στριφιλιώρες... Αποστ. Κατοίκος

«ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασιλόλης Γ., Καλατζής Φώτιος, Σταύρος Κων. του Θωμά, Κοντοστέργιος Γιώργος, Λατίνος Απόστολος.

Διεύθυνση Γιώργος Σ. Κοντοστέργιος Δαυλείας 38, Βύρωνα

Υπεύθυνος ύλης και διακλήσης: Λατίνος Απόστολος, Ζάππα 3, Ν. Λιόσια.

Τηλ. 5019686

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Ο.Μ. Πρόεδρος, Στάυρου Σωτήριος του Ηλία, Αντιπρόεδρος, Τουλιάς Αντώνιος του Γεωργίου, Γενικός Γραμματέας, Νάνος Θωμάς του Ηλία, Ταμίας, Γιαννάκος Χρήστος του Θωμά, Γεν. Αρχηγός, Καφεντζής Ιωάννης του Βάβου, Μέλος, Βλάχος Γεώργιος του Δημητρίου, Μέλος, Σταμογιώργος Θωμάς του Φώτη.

ΑΘΛΗΤΕΣ:
Ασημακόπουλος Κων/νος
Κοντοστέρνιος Στέφανος
Καρσακιώτης Βασίλειος
Κουτσάνας Γεώργιος
Κουτσάνας Βασίλειος
Σταύρου Νίκος του Θωμά
Σταύρου Γεώργιος
Σταύρου Νίκος του Ηλία
Γόρδιος Βάσιος
Γόρδιος Φώτης
Τσαντής Δημήτριος
Τσιαντής Ευάγγελος
Τουλιάς Δημήτριος του Βασ.
Τουλιάς Δημήτριος του Σωκράτη
Νάνος Γεώργιος

Πολυζώγαμπος Σωτήριος
Λαζαρίδης Γεώργιος
Μητσίου Φώτης
Κοντοστέρνιος Κων/νος
Κοντοστέρνιος Βάσιος
Σταμογιώργος Πέτρος
Καραβάνος Θωμάς
Καφεντζής Κων/νος
Λατίνος Ιωάννης
Βλάχος Ιωάννης
Κατσιγιάννης Γεώργιος
Σκουμής Ευάγγελος
Μαγώλης Λάμπρος
Γκιούρης Σωτήριος
Γκιούρης Ηλίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Ο. Μορφοβούνιου ευχαριστεί όλους τους ποδοσφαιριστές για την προσπάθεια που καταβάλουν αφειλοκερδώς για την ομάδα του χωριού τους και ιδιαίτερα στους ποδοσφαιριστές που ξεκινούν από την Αθήνα αφήνοντας τα 800 χιλιόμετρα για την αγάπη στην ομάδα και γενικά στο χωριό τους.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Στις 15.3.87, έγινε στα Γραφεία του Συνδέσμου η τακτική εκλογοαπολογιστική Συνέλευση του Συνδέσμου Βουνεσιωτών Βόλου.

Παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, η συμμετοχή των μελών ήταν ικανοποιητική. Θέματα της ημερήσιας διάταξης ήταν ο απολογισμός τουαερχόμενου Δ.Σ., και οι αρχαιρέσεις για την ανάδειξη νέου.

Αφού διαπιστώθηκε η απαιτούμενη απαρτία, η Συνέλευση προχώρησε στην εκλογή Προεδρείου. Πρόεδρος της Συνέλευσης εκλέχτηκε ο Ηλίας Βησσαρίου.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Δ.Σ. έκανε τον απολογισμό τωνπραγμάτων και η ταμίας τον οικονομικό απολογισμό. Μετά την ψηφίση των πεπραγμένων, έγιναν ενημερωτικές ανακοινώσεις από τα μεριά του Δ.Σ. και παρεμβάσεις από ορισμένα μέλη της Συνέλευσης.

Το απερχόμενο Δ.Σ., στην ενημερωτική του επιστολή για τις εκλογές, είχε κάνει έκκληση για δηλώσεις υποψηφιοτήτων από νέα πρόσωπα, ώστε να γίνει ανανέωση. Η ανταπόκριση δεν υπήρξε ικανοποιητική, αφού τρεις μόνο νέες υποψηφιότητες δηλώθηκαν.

Στη Γενική Συνέλευση, όπου, δόθηκε πάλι η δυνατότητα για υποβολή υποψηφιοτήτων, αλλά δεν εκδηλώθηκε η ανολόγητη προθυμία. Έτσι, αναγκαστήκαμε από τα πράγματα να ξεκινήσουμε στο ψηφοδέλτιο πάλι κάποια από τα παλαιά μέλη, για να συνεχιστεί η ζωή και η δράση του Συνδέσμου.

Κατόπιν έγινε εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής και ακολούθησε ψηφοφορία. Το κλίμα που επικράτησε στη Συνέλευση ήταν γενικά ήπιο και φιλικό. Τα τακτικά μέλη που εκλέχθηκαν για το νέο Δ.Σ., μέσα στην ίδια βδομάδα, συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος Ηλίας Νασιάκος, Αντιπρόεδρος Τάσος Σταμογιώργος.

Γ. Γραμματέας Αποστόλης Κατοίκας, Ταμίας Θόδωρος Νάνος.

Μέλη: Σεραφείμ Κοντοστέρνιος, Γιάννης Γαλαούλης, Γιάννης Κατσακιώτης, Χρήστος Χρονόπουλος (Βουνεσιωτικός γαμπρός).

Βαρύς έπεσε ο... Μαρτιάτικος χειμώνας και στο νομό Μαγνησίας. Το χιόνι μέσα στο Βόλο έφτασε το μισό μέτρο, πράγμα πολύ απίθανο και ίσως μοναδικό για τέτοια εποχή στα Βαλκάνια.

Στο Πήλιο ξεπέρασε τα τρία μέτρα και όλα τα χωριά του έμειναν για μερικές μέρες αποκομμένα, παρά τις συντονισμένες προσπάθειες της Νομαρχίας, με την άρση της καθυστέρησης του Νομάρχη, χωριανού μας Ευριπιδή Καφαντάρη, που με τα μέσα που διέθετε, αντιμετώπισε με επιτυχία το επίπονο έργο της οδικής, τηλεφωνικής και ηλεκτροδοτικής αποκατάστασης. Γιατί και τα τρία δίκτυα είχαν εξουδετερωθεί από τον επίπονο και άγριο χιονιά.

Θύματα της ηφωτοφανούς κατακορύφου υπήρξαν και εφτά Βουνεσιώτες, που είχαν υποκλειστεί για μερικές μέρες έξω από ένα χωριό της Μαγνησίας, το Πρωτό, και είχαν εκφραστεί στη συνέχεια από τους δικούς τους στο χωριό, γιατί δεν είχαν κομιά επικοινωνία. Ήταν η παρέα του Σωτήρη Βασιλάκη (της Αγγελιάς) που είχε πάει εκεί για να μαζέψει υλικά.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας εδώ Ηλ. Νασιάκος επικοινωνήσε τελικά με τον Πρόεδρο αυτού του χωριού, που τον καθησύχασε λέγοντας, ότι ο ιδιοκτήτης του ελαιώνα έχει γτάμι εκεί έσω και διατηρεί και κότες, οπότε δεν πρόκειται να πενιάσουν...

Ευτυχώς που όλα πήγαν καλά, κι έτσι το πρόβλημα επιβλήθηκε για το Σωτήρη και την παρέα του έγινε τελικά «ζωή και κότα»...

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

Η ΜΟΝΑΞΙΑ

Και ποιος δεν μιλάει σήμερα για την μοναξιά; Και ποιος δεν νιώθει την κοινωνική απομόνωση, που βαραίνει τη ζωή μας; Όλοι αισθάνονται πως είναι μόνοι, μακριά από το κοινωνικό περιβάλλον που ζουν και Εκατομμύρια από τους άλλους, που συναγαστρέφονται.

Η πολυκατοικία που ζούμε οι περισσότεροι, είναι μια μικρή κοινωνία ανθρώπων, που το πρόβλημα της μοναξιάς και της απομόνωσης είναι εξίσου έντονο και σημερινό.

Ο καθένας είναι κλεισμένος στον εαυτό του και στο στενό οικογενειακό του περιβάλλον, αδιαφορώντας για το τι κάνει ο διπλανός του, αν ζει ή αν πεθαίνει.

Ακόμα και αυτή η «καλημέρα» το πρωί στο ασανσέρ ή στην σκάλα, που είναι πολύτιμη και η νακρίβη, δεν την λέει ο καθένας μας τόσο εύκολα.

Οι πιο πολλοί δεν ξέρουν ούτε καν τα ονόματα των άλλων, που ζουν μέσα στην ίδια πολυκατοικία.

Πάνε πιο σιγείς και οι φίλοι του χθές, που γέμιζαν τις ώρες και τις καρδιές μας κι έρχονταν κοντά μας, να μας προσφέρουν αγάπη και εκτίμηση, κάτι τόσο πολύτιμο για την ολοκλήρωση του κάθε ανθρώπου...

Γιατί, γιατί όμως συμβαίνουν όλα αυτά σήμερα; Είναι πάρα πολλές οι αιτίες που τα προκαλούν. Γιατί ο καθένας έχει τόσες ανάγκες να καλύψει καθημερινά, με αποτέλεσμα να μην έχει χρόνο να αφιερώσει ούτε στον εαυτό του

και πολύ περισσότερο στους γύρω του. Γιατί έχουμε γίνει εργατοί και το μόνο πράγμα που μας απασχολεί και μας ενδιαφέρει, είναι να μην έχει ο φίλος μας ή ο διπλανός μας κάτι καλύτερο από αυτό που έχουμε εμείς. Γιατί γίναμε άληστοι και τα θέλουμε όλα για μας, δίχως να έχουμε διάθεση να δώσουμε και το παραμικρό στους άλλους.

Όλοι νιώθουμε ανώτεροι και καλύτεροι από τους άλλους, μόνο όταν έχουμε περισσότερα. Λεφτά από αυτούς. Μέσα στην πολυκατοικία που ζούμε, πότε κάποιος που διασκεδάζει κάλεσε και όλους τους άλλους στο σπίτι του; Σε ποια γιορτή «αγάπης» ανακαλάσαμε όλοι οι ένοικοι επισκέψεις και ευχές; Σε ποια λήψη ή ανάγκη του ενός μαζεύτηκαν οι άλλοι για να βοηθήσουν;

Τα καινούρια αποκρήματα του διπλανού μαθαίνονται αμέσως, τα προβλήματά του ποτέ.

Γιατί, αν μην γελιόμαστε, οι περισσότεροι έχουμε τοποθετήσει ψηλά τις υλικές απολαύσεις και χαμηλά τα αισθήματά μας. Είναι κρίμα να ζούμε τόσο κοντά, αλλά και τόσο μακριά ο ένας από τον άλλον.

Όπως χαρακτηριστικά έχει διατυπώσει και ο Έλληνας λογοτέχνης «Σμαράγκης», ότι: «Ποτέ άλλοτε οι σχέσεις των πολιτών των ανθρώπων δεν ήταν τόσο κοντά η μια στην άλλη, όσο είναι σήμερα, και ποτέ άλλοτε οι καρδιές των ανθρώπων δεν ήταν τόσο μακριά η μια στην άλλη, όσο είναι σήμερα».

Αγνή Πατισούρα

Αλληλογραφία

Αγαπητοί χωριανοί, Όλοι οι παλιοί θεωρήσαμε σωστό να αποχωρήσουμε από το Δ.Σ. του Συλλόγου, διότι πάντα χρειαζόμαστε αλλαγές να μπαίνουν καινούργια πρόσωπα σε κάθε Σύλλογο ή Σωματείο κλπ. Εκ μέρους μου αποχωρώντας από το Δ.Σ. του Συλλόγου θέλω να ευχαριστήσω:

1) Τον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. καθώς και την εξελεκτική επιτροπή, που όλα αυτά τα χρόνια η συνεργασία μας υπήρξε άριστη. Παιρναμε τις αποφάσεις χωρίς να διαφωνούμε, πάντα αγαπημένα για το κάθε ζήτημα που απασχολούσε το Σύλλογό μας και το χωριό μας. Εργαστήκαμε όσο μπορούσαμε ο καθένας μας άλ

λός περισσότερο και άλλος λιγότερο. Πάντα υπήρχε η άμιλλα στη συνεργασία μας.

2) Να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του Συλλόγου μας που πάντα πρόθυμα πλήρωναν τις συνδρομές τους, πάντα πρόθυμοι στους χορούς και γενικά σ' όλες τις εκδηλώσεις ανταποκρίνονται.

Εύχομαι το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο, να συνεχίσει το έργο και να διατηρήσει το Σύλλογο αυτόν που ξεκίνησα πριν από 10 περίπου χρόνια με τον αείμνηστο Μάρκο, και να τον διατηρήσει ακοιμάτιστο όπως μέχρι τώρα. Και εμείς όσο μπορούμε θα βοηθήσουμε.

Δημήτριος Σακελλαρίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1) Καφεντζής, αγόρι του Θωμά και της Όλγας, γεννήθηκε στις 15-2-1987 στην Αθήνα.

2) Παναγιώ, κορίτσι του Χρήστου και της Ευφροσύνης, γεννήθηκε στις 17-2-1987.

3) Πολύζου, κορίτσι του Σπαραφίμ και της Σωτηρίας, γεννήθηκε στις 29-12-1987.

4) Νάνου, κορίτσι του Θωμά και της Βασιλικής, γεννήθηκε στις 27-9-86.

5) Κουτσάνα, κορίτσι του Γεωργίου και της Καίτης, γεννήθηκε στις 14-11-86.

ΓΑΜΟΙ

Σταμογιώργος Ηλίας του Χαρίλαου και της Αρσέλλας + Παναγιώτου Δέσποινα του Αρι

στεδη και της Βασιλείας (22-11-86).

ΘΑΝΑΤΟΙ

1) Κατσακώρη Μαρία του Μάρκου, το γένος Ευθυμίου Βαλτάδωρου, απεβίωσε την 15.12.86.

2) Γάτος Βάσιος του Κων/νου και της Βασιλικής, απεβίωσε την 11.12.86.

3) Κυριακή Παρασκευή του Αποστόλου, γένος Θεοδώρου Κατσακώρη, απεβίωσε την 2.1.87.

4) Κοτοπούλης Ηλίας του Γεωργίου και της Ευάγγελας, απεβίωσε την 30.1.87.

5) Σακελλαρίου Μαρία του Κων/νου, γένος Αφροδίου, απεβίωσε την 11.2.87.

6) Πιτσάδης Βασίλειος του Δημητρίου και της Σταυρούλας, απεβίωσε την 28.2.87.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Την 19.3.87 και ώρα 11.15 π.μ. χάθηκε αιτία σε τροχαίο ατύχημα μέσα στην πόλη του Βόλου ο Σωτήρης Αποστόλ. Νασιάκος, ένα παλικάρι 22 ετών, στο άγθος της ηλικίας του.

Ήταν από τα πρώτα μέλη του χορευτικού συγκροτήματος Βόλου και τον καμαρώναμε μαζί με τα άλλα παιδιά για την ωραία του κορμοστασιά και παράστημα, καθώς και για τον πολύ συνετό του χαρακτήρα.

Την τελευταία διατίμησέ τον

σε τη στρατιωτική του θητεία και πρόσφατα απολύθηκε.

Ο δίκιος χαμός του διαδόθηκε μεσσηνικά σαν κεραυνός στην κοινωνία του Βόλου και βύθισε σε βαθύτατο πένθος τους γονείς του, τ' αδελφά του και όλους όσους τον γνώριζαν.

Ευχόμαστε στους οικείους του να θρουν την παρηγοριά και να κούραγιο να συνεχίσουν τη ζωή τους με τη γλυκειά ανάμνηση του παλικάριού τους.

Ηλ. Νασιάκος

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

"Η ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΙΑ

Θα προσπαθήσω να σας περιγράψω με λίγα λόγια και όσο γίνεται πιο απλά τους συνεταιρισμούς.

Συνεταιρισμός κατ' αρχήν είναι εμπορική εταιρία μεταβλητού κεφαλαίου (δηλαδή το κεφάλαιο μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί). Το κεφάλαιο αυτό διατίθεται σε συνεταιρικές μερίδες ίσης αξίας, σε χρήμα πάντοτε κι όχι σε είδος. Επίσης συνεταιρισμός είναι οικονομική μονάδα, νομικό πρόσωπο δηλαδή με δική του κίνηση του ιδιωτικού δικαίου, που διέπεται από τους νόμους 602, 2190, 3190/55. Η εταιρία αποτελεί σύμβαση και επομένως, για την εγκυρή σύστασή της εταιρίας του εμπορικού δικαίου, όπως οι οποίοι αποβλέπουν στην πραγματοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού κέρδους, το οποίο διανέμεται κατά τις ιδιαιτέρας συμφωνίας και διατάξεις στα μέλη αυτών.

Αλλά υπάρχουν και ειδικοί συνεταιρισμοί, όπως οι παραγωγικοί, οι οποίοι αποβλέπουν στην πραγματοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού κέρδους, το οποίο διανέμεται κατά τις ιδιαιτέρας συμφωνίας και διατάξεις στα μέλη αυτών.

Συνεταιρισμούς έχουμε πολλών ειδών: όπως: Γεωργικούς, παραγωγικούς, κατασκευαστικούς, προμηθευτικούς, υφιστάμενους, πιστωτικούς, βιοτεχνικούς κλπ., οι οποίοι από απόψεως ευθύνης, διακρίνονται σε συνεταιρισμούς περιορισμένης ευθύνης και απεριόριστης ευθύνης.

Ο νόμος ορίζει ότι ο αριθμός των συμβαλλομένων στους συνεταιρισμούς πρέπει να είναι τουλάχιστον επτά, μπορεί δε ένας συνεταιρισμός να λάβει την συγκατάθεση του μεριδάρη και να φυγή, χωρίς να διαλυθεί ο συνεταιρισμός.

Βασικός σκοπός των συνεταιρισμών είναι η συμμαχία απόρων ομοειδών επαγγελματιών προς προώθηση των συμφερόντων αυτών δηλαδή μείωση του κόστους του αγοραζομένου ή πωλούμενου αγαθού, καθώς της παρεχόμενης ή λαμβανόμενης υπηρεσίας.

Αλλά υπάρχουν και ειδικοί συνεταιρισμοί, όπως οι παραγωγικοί, οι οποίοι αποβλέπουν στην πραγματοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού κέρδους, το οποίο διανέμεται κατά τις ιδιαιτέρας συμφωνίας και διατάξεις στα μέλη αυτών.

Συνεταιρισμούς έχουμε πολλών ειδών: όπως: Γεωργικούς, παραγωγικούς, κατασκευαστικούς, προμηθευτικούς, υφιστάμενους, πιστωτικούς, βιοτεχνικούς κλπ., οι οποίοι από απόψεως ευθύνης, διακρίνονται σε συνεταιρισμούς περιορισμένης ευθύνης και απεριόριστης ευθύνης.

Βουνεσιώτες σε εθνικούς αγώνες

Ηλίας Νασιάκος
Τσιτσιλιάνου 18
Τηλ. 22914 — ΒΟΛΟΣ

ΠΡΟΣ
Την Εφημερίδα
Βουνεσιωτική Φωνή
Αθήνα

Διαβάζοντας το 1ο φύλλο της νεοεκδόσεως εφημερίδας «Βουνεσιωτική Φωνή» αισθάνθηκα μεγάλη χαρά. Συγχαίρω τους πρώτους γράφτες για το μεγάλο κουράγιο τους και την απεριόριστη διάθεση χρόνου και κόπων προκειμένου να πετύχουν και αυτόν τον ευγενικό τους σκοπό. Απέδειξαν έτσι ότι τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο και απραγματοποίητο όταν τεθεί σαν στόχος αμετακίνητος. Τους αξίζει κάθε έπαινος. Βόλος 24.3.1987

Ηλίας Νασιάκος
Το χωριό μας το Μορφοβούνι ήταν ανέκαθεν χωριό και τόπος που γεννιόσαν ανθρώπους με ξεχωριστή ζωντάνια, ικανούς να παλεύουν και να αναδεικνύονται νικητές σε όλα τα στάδια της δύσκολης και σκληροπρόρρησης ζωής τους. Και πρώτα σε όλους τους πολέμους έδωσαν αρκετούς πολεμιστές μεταξύ των οποίων πολλοί αναδείχθηκαν ήρωες.

Βουνεσιώτες μετείχαν και έδρασαν στους Μακεδονικούς αγώνες ως αντάρτες πριν την απελευθέρωση της Μακεδονίας. Ηταν μεταξύ των άλλων ο Απόστολος Α. Κυριαζής και ο Κων/νος Ι. Σακελλαράς.

Κατόπιν στους Βαλκανικούς πολέμους Βουνεσιώτες υπηρέτησαν και έδρασαν στην Ηπειρο σαν πρωτοπαλικάρα του θρυλικού Βελησάριου που στην ορμή τους δεν τους συγκρατούσε τίποτα και έγιναν ο επιόλης των Τούρκων. Ήταν μεταξύ άλλων ο Απόστολος Κατοπούλης και οι πολύ ηρωικισμένοι θα θυμόνταν και άλλοι. Στο δε Αλβανικό πόλεμο του '40 που πολλοί τον θυμάμαστε σαν πιο πρόσφατο, πολλοί Βουνεσιώτες αγωνίστηκαν με απαράμιλλο ηρωισμό. Μερικοί έχασαν τη ζωή τους, άλλοι την αρτιμέλεια τους και όλοι εξελήφθησαν εις το ακέραιο το καθήκον τους. Ας μου συγχωρηθεί σήμερα από τους άλλους αξίους της Πατρίδας μας Βουνεσιώτες, να αναφερθώ ιδιαίτερα σε έναν Αλβανικό ήρωα που τον θυμάμαι, τον Βασίλη Δ. Αλεξανδρή. Γι' αυτόν έχω ακούσει από συμπολεμιστές του συγκολλημένους με το σώμα του, να μην χάνουν τον ήρωα που τον αναγνώριζαν την Εθνική Αντίσταση που έκανε στους κατοχικούς χρόνους.

Κατά το 1941 πολύ μικρό παιδί τότε εγώ είδα αυτό τον ήρωα που έφθασε στο χωριό μας

μετά τη διάλυση του στρατού μας να έχει τα ταυτιά του ταπωμένα με βομβάνια και ακούγοντας τους συμπολεμιστές του να δηλώνουν πως από τις πολλές οθίδες που δέχτηκε στο πολυβάλεο του βάφτηκε κυριολεκτικά από τα χρώματα αλλά αυτός δεν αισιοδοχούσε, συνέχιζε τον αγώνα του. Και όταν καταλάγιασε η μάχη προς τα πίσω με τους άλλους επιζώντες. Ξεροντας όμως τον χαρακτήρα του σκέφθηκαν ο τι μπορεί να ζει και να μένει εκείνη θέση του. Αποφάσισαν λοιπόν να ξεναγηθούν να τον πάρουν ζωντανό ή νεκρό με το πολυβάλιο του. Τον βρήκαν κουφό, θάμνο βολόκληρο στα χρώματα εκτός από το κεφάλι του και τα χέρια του που κρατούσαν το πολυβάλιο έτοιμο για τη συνέχιση της μάχης.

Λίγο αργότερα κατά το 1943 κατέβηκε στην Καρδίτσα με ομάδα αντιστασιακών και επετέθηκαν σε οχυρωμένο Γερμανικά φυλάκιο. Και πάλι δεν εννοούσε να αποτραπεί από τη μάχη. Αφού με τα μέσα που είχε δεν μπορούσε να προσβάλει τους Γερμανούς πήρε τη χειροβομβίδα και πήγε στη πολέμιστα του οχυρώματος να την πετάξει μέσα, οπότε τον θέρισε το εθνικό πολυβάλιο. Μαζί του έπεσε και άλλος αξίος Βουνεσιώτης αγωνιστής ο Ευθύμιος Μιχ. Μανώλης, που στην κατακοχή έφυγε από την Χωροφυλακή και συνέχισε την αντίσταση στον κατακτητή με τους άλλους συμπατριώτες του.

Για τον Βασίλη Αλεξανδρή έχω ακόμα ακούσει από συμπολεμιστή του στην Αλβανία Καρδίτσα (που υπήρξε και Βουλευτής) να διηγείται ότι ο Β. Αλεξανδρής ήταν άνθρωπος στον οποίο δεν υπήρχε καθόλου το αίσθημα του φόβου. Πολλές φορές έφευγε από τον καταυλισμό τους και πήγαινε νύχτα στον Ιταλικό καταυλισμό, εύρισκε κινούμενους μεταξύ των Ιταλών τις αποθήκες τους, τις λεηλοτούσε και γύριζε φορτωμένος εκλεκτά για όλους τους Έλληνες φαντάρους τρόφιμα κονσέρβες κλπ. Όταν το έμαθε ο Διοικητής του έμεινε άναυδος και του απαγόρευσε τέτοιες επικίνδυνες εξορμήσεις χωρίς σοβαρότατο τουλάχιστον αποτέλεσμα.

Τώρα τελευταία έμαθα με χαρά ότι μετά από 43 ολόκληρα χρόνια σαν μνημόσυνο αυτού του ήρωα η Πατρίδα ευγνωμονούσα τον αναγνώρισε την Εθνική Αντίσταση που έκανε στους κατοχικούς χρόνους.

Ηλίας Νασιάκος
Βόλος 24.3.1987

Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΧΑΜΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Ο τραγικός και αδόκητος θάνατος του γερού χωριάτη μας, Σωτήρη Απόστ., Νασιάκου, συγκλόνισε τους Βουνεσιώτες του Βόλου. Η συμπαράστασή τους στους διαδίδοντες γονείς και σε αδέρφια του, ήταν καθολική. Τίς ίδιες και η συμμετοχή τους στην κηδεία του.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Βουνεσιωτών Βόλου παρακολούθησε την εκφορά του και κατέθεσε στεφάνι στον τάφο του. Στεφάνι έστειλε και ο Νομάρχης Μαγνησίας, Ευριπίδης Καφαντάρης. Εμείς, σαν μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου στο Βόλο, γιώσαμε θαθεία το αγαπάντεχο πλήγμα, γιατί γνωρίσαμε από κοντά Σωτήρη και συνεργαστήκαμε μαζί του, στα πλαίσια του Συλλόγου. Γιατί ήταν απ' τα πρώτα μέλη του χορευτικού μας συγκροτήματος, που μαζί με τον αδερφό του, το πλαι

σίωσαν με αγάπη και ζήλο.

Με το ήθος του, τη σεμνότητά, την καλωσύνη και το φιλότιμό του, ήταν πραγματικά παράδειγμα για μίμηση. Το κενό που άφησε στις καρδιές όλων μας, είναι δύσαναπλήρωτο. Με το χτύπημα της σκληρής μοίρας, πολύ βαρύ για τους τραγικούς γονείς και τ' αδέρφια του. Ας σφίξουν την καρδιά τους κι ας κάνουν κουράγιο. Ας σκέφτονται πως όλοι οι άνθρωποι είμαστε θνητοί και ο κόσμος φθαρτός και μάταιος. Κι ας ξέρουν ότι όλοι εμείς νιώθουμε την οδύνη και τον πόνο τους και τους συμπαραστεκόμαστε με την καρδιά και τη σκέψη. Ημνήμη και η αγάπη μας θα συνοδεύουν πάντα το αδικημένο παλληκάρι τους...

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Κατσιγιάννης Κ. Γεώργ.	400	Ζαχαρή Ελένη	500
Κατσίκας Βασίλης	500	Ζαχαρίας Κων/νος	500
Σταμογιώργος Σωτήρης	500	Κυρίτης Ευάγ. και Α)φοί	
Βησσαρίος Ηλίας	2000	Κυρίτης	1500
Αλμυρά Τζιοβάννι	500	Κοττάς Αθανάσιος	500
Μπαλτάς Βασίλης	400	Νάνος Βασ. Θωμάς	800
Πολύζου - Χασιώτου Μαρ.	400	Καφεντζής Βαγγέλης	500
Βασιλοπούλης Φάνης	500	Ζαχαρίας Ηλίας	500
Σταμογιώργος Κλων	400	Κατσίκας Σταύρος	1000
Βασιλοπούλης Κων. Θωμάς	500	Ζαχαρίας Βασίλ.	500
Γαλανούλης Γιάννης	400	Πολύζος Σωκράτης	500
Ζαχαρίας Απόστ.	400	Πολύζος Θωμάς	500
Νάνος - Λουκούτου Δημ.	400	Πολύζος Χρήστος	300
Γούλας Βασίλης	400	Τσούλας Χριστόδουλος	300
Τσάβαλος Παναγ.	400	Ζούκας Σωτήρης	500
Τσάβαλος - Στούκας Κασ.	400	Σταματζής Γιώργος	500
Νάνος - Αβραμίδου Βασ.	400	Τσούλας Σωτήρης	500
Κοτίνου Στ. - Χάγος	400	Τσιμολιάδης Δημήτρ.	500
Αγγελή - Κροτάνα Μαίρη	400	Τσούλας Α. Μάρκος	1000
Νάνος Θωμάς	400	Κουτίνος Σωτήρης	500
Σταμογιώργος Χαρ. Ηλίας	400	Γκόρδιος Κων/νος	300
Κατσίκας Απόστ.	1000	Τσιμολιάδης Απόστολος	500
Παπαδόπουλος Δημήτριος	1000	Καφαντάρης Ελευθέριος	1000
Κυρίτης Ολυμπία	400	Ζαρκάδας Λεωνίδας	5000
Θεοχαράκη - Ρεφεγιέ Φωτ.	400	Λατίνος Αναστάσιος	1400
Παπαδόπουλος Βασίλης	2000	Γιαννάκος Βασίλ.	500
Καλατζής Κ. Σωτήρ.	400	Κυρίτης Σωτ. Φώτιος	1000
Λίτσας Δημήτριος	400	Μανώλης Ηλ. Βάιος	900
Κοντοστεργίος Σερραφείμ	500	Κουτίνος Γ. Θωμάς	1200
Κατσακίωρης Γιάννης	500	Καλαντζής Χριστόδ.	500
Νασιάκος Ηλίας	1000	Καλαντζής Χρ. Απόστ.	300
Νασιάκος Αποστόλης	500	Κοιτοστεργίος Θ. Βασ.	500
Νασιάκος Γιάννης	500	Κατσακίωρης Μην. Βασίλ.	500
Πανταζής Σωτήρης	500	Κατσακίωρης Μην. Κων.	500
Καντόλα Βασιλική	400	Κατσίνας Λάμπρος	1000
Βασιλοπούλης Βασίλης	1000	Λατίνος Γιάννης	400
Παπαδόπουλος Άννα	500	Βασιλοπούλης Νίκος	300
Χρονόπουλος Χρήστος	1000	Καλαντζής Απ. Βασίλ.	400
Κυρίτης Στ. Γεώργιος	500	Μανώλης Δημ. Γεώργ.	400
Κοτοπούλης Παναγ.	500	Κατσίκας Γεωρ. Δημήτρ.	400
Κατσίκας Κων/νος	300	Καφεντζής Αρ. Βασίλ.	500
Σταύρος Βασ. Αποστ.	500	Κουτσίνας Απ. Γεώργ.	1400
Κουτσίνας Κλεάνθης	500	Ζούκας Αθανάσιος	300
Κουτσίνας Ευάγγελος	400	Κοτοπούλης Αποστόλης	500
Κατσακίωρης Σπύρος	400	Βασιλοπούλης Γεώργ.	1000
Μανώλης Απ. Σωτήρης	1000	Κοτοπούλης Λάμπρος	500
Μανώλης Απ. Ηλίας	1000	Καφεντζής Ευάγγ.	500
Κοιτοστεργίος Απ. Τάκης	1000	Πανταζής Αρ. Χρήστος	300
Μανώλης Δημήτρ. Γεώργ.	500	Γιαννάκος Γιάννης	500
Τσιμολιάδης Ηλίας	300	Καφεντζής Βασ. Θωμάς	1000
Κοιτοστεργίος Ηλίας	300	Καφεντζής Σωκράτης	1000
Κατσακίωρης Θωμάς	500	Καλατζής Απ. Σωτήρης	1000
Πιτσάκος Δημήτρ.	500	Κοιτοστεργίος Σωτ. Σπ.	1000
Σκουφής Δημήτριος	500	Κατσίκας Θωμ. Στέφ.	1000
Σκουφής Αναστάσιος	1000	Κατσίνας Δημ. Βασίλ.	1000
Ρεφεγιέ Αποστόλης	500	Κοιτοστεργίος Σωτ. Γ.	1000
Τσιαντούλας Ευάγγ.	200	Κατσίκας Γ. Παναγ.	1000
Ρεφεγιέ Χρήστος	1000	Καφεντζής Παναγ.	500
Κοιτοστεργίος Βαί. Βασ.	500	Κατσακίωρης Φώτιος	5000
Κυριόζης Ηλίας	500	Λατίνος Αποστόλης	5000
Ζαχαρίας Φώτιος	1000	Μακόπουλος Κατίνα	300
Σκελλάρης Θωμάς	1000	Πάγιος Κώστας	500
Καλαντζής Ηλίας	1000	Πανταζής Κων/νος	500
Καφεντζής Ευθύμιος	500	Πατσιοούρας Ηλίας	500
Γιαννάκος Βασίλης	500	Ρεφεγιέ Αθανάσιος	500
Γκόρδιος Σωτήρης	1000	Σταύρος Θωμ. Κων.	1000
Τσούλας Γεώργιος	1000	Σκουφής Ευάγγ. Αποστόλος	1000
Λαγού Καίτη	500	Σκελλάρης Γ. Δημήτρ.	1000
Τσούλας Αλέξανδρος	500	Σταύρος Νίκος	500
Κοτοπούλης Σωτήριος	500	Σταύρος Γεώργιος	1000
Νάνος Θωμάς	5000	Σταύρος Αθανάσιος	500
Σταύρος Σωτήρης	2000	Σταύρος Κων/νος	1000
Γρηγορίου Φώτης	2000	Σαγιόδας Απ. Γεώργ.	1000
Γιαννάκος Χρήστος	2000	Τσούλας Βάγιας	5000
Κοτοπούλης Χρήστος	700	Χούτσας Γεώργιος	500
Ζαχαρή Γεώργιος	500	Αντωνίου Βασίλης	500
Κουτίνος Ηλίας	500		

Οικονομικά θέματα

ΤΟΥ Γ. Ι. ΒΑΣΙΛΟΥΛΗ

Σύμφωνα με το Ν. 1642/86, εφαρμόζεται και στη χώρα μας, από 1.1.87 ο φόρος προστιθέμενης αξίας, ο γνωστός μας Φ.Π.Α. Τι είναι όμως αυτός ο φόρος; Είναι καινούργιος ή είναι αντικατάσταση κάποιων άλλων φόρων; Πώς λειτουργεί; Θα επιβαρύνει τον τιμωρίτη, θα ακριβύνει δηλ. η ζωή μας με την εφαρμογή του φόρου αυτού;

Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα δημιουργούνται στον κόσμο, ύστερα από την ψήφιση στη Βουλή του νόμου, που δίνει το δικαίωμα στην Κυβέρνηση να εφαρμόσει τον ΦΠΑ από την αρχή του χρόνου.

Ο ΦΠΑ λοιπόν είναι ο φόρος που μπαίνει στην ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ κάθε προϊόντος, αλλά και κάθε υπηρεσίας που δέχεται ο καταναλωτής. Και όταν λέμε προϊόντα, εννοούμε τα κάθε είδους πράγματα που αγοράζουμε για να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας, ενώ όταν λέμε υπηρεσία, εννοούμε κάτι που μας προσφέρεται, με αντίλλαγμα θέ

βαια, προκειμένου να ικανοποιη-
σουμε κάτι, κάποια ανάγκη μας, χω-
ρίς όμως να παίρνουμε κάτι στα
χέρια μας (π.χ. πληρώνουμε τον
κουρέα, μας ή την κομμώτρια να
έξυμνος κουρέψει ή να μας χτε-
νίσει, ή πληρώνουμε στο ξενοδο-
χείο για να κοιμηθούμε).

Τώρα, τι είναι προστιθέμενη αξία; Είναι η πρόσθετη αξία που
πληρώνουμε για την αξία των
αγορών σε υλικά, η ημερομίσθια
και ό,τι άλλο χρειάζεται για να
παράγει το προϊόντα της. Με λί-
γα λόγια, δηλ., προστιθέμενη α-
ντιχειρήσεως. Εκεί ακριβώς πά-
νω μπαίνει και ο ΦΠΑ.

Στο προηγούμενο φύλλο είδαμε
τη διαδικασία των φόρων σε έμ-
μεσους και έμμεσους. Ο ΦΠΑ ανή-
κει στην κατηγορία των έμμεσων
φόρων. Δεν είναι νέος, αλλά
αντικατάσταση άλλων έμμεσων
φόρων, που υπήρχαν μέχρι 31.
11.86. Αντικατάσταση λοιπόν ο
ΦΠΑ το φόρο κύκλου εργασιών
(ΦΚΕ), το χαρτόσημο, το φόρο
Κέντρων διασκέδωσης, και άλ-
λους μικρότερης σημασίας έμμε-
σους φόρους.

Πώς λειτουργεί ο ΦΠΑ; Πολ-
λοί έχουν τη γνώμη, ότι πληρών-
οντας ΦΠΑ Εμπειροδύναμο από
κάθε άλλο φόρο και δεν είναι υ-
ποχρεωμένοι να κάνουν φορολο-
γική δήλωση στην Εφορία, όπως
γίνεται κάθε χρόνο. Αυτό είναι
λάθος, γιατί δεν έχει καμιά σχέ-
ση ο ΦΠΑ με το φόρο εισοδήμα-
τος, ο οποίος είναι άμεσος φό-
ρος και επιβάλλεται ανάλογα με
το εισόδημα του καθένα. Φορο-
λογούμενου, θα εξακολουθούμε
λοιπόν να υποβάλλουμε δηλώσεις
φορολογίας-εισοδήματος. Σύμφωνα
με το νόμο υπάρχουν 3 συν-
τελεστές ΦΠΑ.

Ο μικρός — 6% σε είδη πρώ-
της ανάγκης, κυρίως αγροτικά, ο
μεσαίος — 18% σε βιομηχανικά
είδη και ο μεγάλος — 36% σε
είδη πολυτελείας.

Κάθε επαγγελματίας (διοτι-
χνης ή εμπόρος) όταν υποβάλλει
δήλωση στην Εφορία κάθε μήνα
ή τμήση, ανάλογα με την κα-
τηγορία θιγών που έχει, από το
φόρο που εισέπραξε από τους
πελάτες του, θα αφαιρέσει το φό-
ρο που πλήρωσε στους προμηθευ-
τες του, καθώς και το φόρο με-
τόν οποίο επιβαρύνθηκαν τα γε-
νικά του έσοδα (ΔΕΗ — ΟΤΕ —
επισκευές στην επιχείρηση κλπ.)
και θα πληρώσει τη διαφορά. Πα-
ράδειγμα:

Η Α' επιχείρηση το μήνα Γε-
νάρη έχει:
Πωλήσεις δρχ. 300.000 και
εισέπραξε ΦΠΑ (300.000 X
18%) = 54.000. Αγορές δρχ.
250.000 και πλήρωσε ΦΠΑ (250.
000 X 18%) = 45.000 δρχ. Έχ-
ουμε διαφορά (54 — 45.000)
9.000 δρχ. Αν έχει και ΦΠΑ
γενικών εσόδων δρχ. 3.000, θα
πληρώσει στην Εφορία (9.000 —
3.000) = 6.000 δρχ.

Δεν θα σας κουράσω, με το
να επιβαρυνθώ να υπέρ και τα
κάτω του ΦΠΑ. Ωριμένα βασικά
πράγματα που πρέπει να έχουμε
υπόψη μας για να κρίνουμε το
καινούργιο καθεστώς φορολογίας
και αν αυτό θα επιβαρύνει το κό-
στος της ζωής, είναι:

1) Ο ΦΠΑ μπαίνει, όπως εί-
δαμε, στην προστιθέμενη αξία κά-
θε είδους, δηλαδή στα μικτά κέρ-
δη των επιχειρήσεων. Σ' ένα
πρόϊον, με το παλιό καθεστώς,
το χαρτόσημο έμπαινε τρεις φο-
ρές, όσο χέρια άλλαζε αυτό από
την παραγωγή ως την καταναλώ-
ση.

ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ Α-
ΞΙΑ. Ενώ με το νέο καθεστώς
ο ΦΠΑ μπαίνει θέματα ο' όλα τα
στάδια αγοράπωλησίας, αλλά
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ,
στα μικτά δηλαδή κέρδη των επι-
χειρήσεων, οπότε η φορολογική
επιβάρυνση είναι μικρότερη.

2) Λένε ότι ο ΦΠΑ θα καταπο-
λεμήσει τη φοροδιαφυγή. Η άπο-
ψη αυτή στηρίζεται στο γεγονός
ότι, όταν μια επιχείρηση υποβάλ-
λει δήλωση για να πληρώσει το
ΦΠΑ στην Εφορία, πρέπει απ' το
ΦΠΑ που εισέπραξε από τους πε-
λάτες της, να αφαιρέσει το ΦΠΑ
που έδωσε στους προμηθευτές
της και να πληρώσει τη διαφορά.
Για να αφαιρέσει όμως το ΦΠΑ
την προμηθευτών της πρέπει να
έχει πάρει τιμολόγια αγοράς, τα
οποία συγκεντρώνει η Εφορία με
τη μηχανογραφική Σημείωση και
γνωρίζει το τζίρο κάθε επιχ)σε-
ως και ανάλογα την φορολογεί.

3) Απαλλάσσονται εντελώς από
το ΦΠΑ οι εξαγωγές, καθώς και
οι αγορές που κάνει μια επιχ)ση
για μηχανολογικό εξοπλισμό (μη-
χανήματα κλπ.).

Με την απαλλαγή των εξαγω-
γών, λογικά τα Ελληνικά προΰ-
ντα, πρέπει να γίνουν περισσό-
τερο ανταγωνιστικά στο εξωτε-
ρί, αφού δεν θα επιβαρυν-
θούν με φόρους. Ενώ με την α-
παλλαγή των μηχανημάτων, θα α-
ναγκασθούν οι επιχειρήσεις να
εξοικονομήσουν τον μηχανολογικό ε-
ξοπλισμό τους και θα παράγουν
καλύτερα και φτηνότερα προϊόν-
τα.

Απαλλάσσονται επίσης οι ύπη-
ρεσίες ιατρικής και νοσοκομεια-
κής περίθαλψης (όχι όμως και
φορμακευτικής περίθαλψης).

Σχετικό δικαίωμα συνταξιοδο-
τήσεως όπως ορίζει το άρθρ. 9
του Ν. 1654/86, περί υπαγω-
γής του τακτικού προσωπικού
των Νομικών Προσώπων Δημοσί-
ου στις διατάξεις του άρθρου 11

του Ν.Δ. 4277/82» έχουν ως έ-
ξης:

α) «Ο γάμος να λύθηκε με
κοινή υπαίτιότητα ή με υπαίτι-
ότητα του συζύγου ή από λόγο
που δεν αφορά αποκλειστικά το
πρόσωπο της ή με συναινετικό
διαζύγιο ή να συντρέχει περι-
πτωση θανάτου διακοπής της δι-
κλής λόγω θανάτου του συζύγου.

β) Να μην έχει μηνιαίο ε-
σόδημα από το Δημόσιο ή το δη-
μόσιο τρέμα μεγαλύτερο από το
κατώτατο όριο σύνταξης του Δη-
μοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε
φορά.

γ) «Να μην παίρνει άλλη σύν-
ταξη και να μην έχει ασφαλι-
στεί για σύνταξη σε αποσπώ-
ντες ασφαλιστικό οργανισμό κύ-
ριας σύνταξης.

δ) Κατά την 31 Δεκεμβρίου
1986 να έχει συμπληρώσει το
τεσσαράκοντο έτος της ηλικίας
της».

2. Δικαιώματα, που έχουν ά-
ναγνωρισθεί με τις διατάξεις
που αντικαθίστανται, δεν θίγον-
ται.

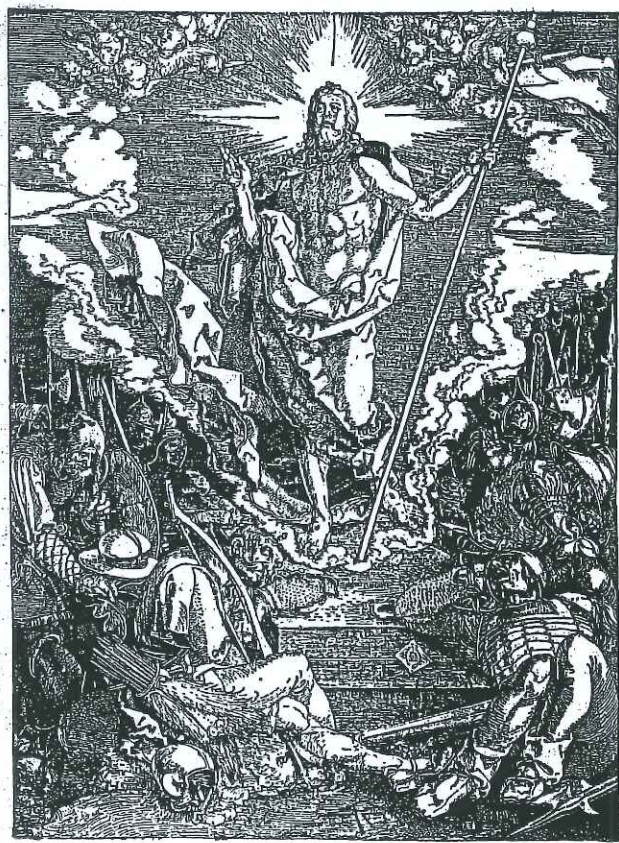
3. Οι διατάξεις του άρθρου
αυτού έχουν εφαρμογή και για
διαζευγμένες θυγατέρες των ο-
πών το δικαίωμα γεννήθηκε
πριν από την ισχύ του νόμου
αυτού.

4. Η σύνταξη αναγνωρίζεται ύ-
στερα από αίτησή τους και εί-
ναι πληρωτέα από την πρώτη
του μήνα κατά τον οποίο εκδίδε-
ται η σχετική πράξη ή απόφαση.

5. Οι διατάξεις των προηγου-
μενων παραγράφων εφαρμόζον-
ται ανάλογα και για διαζευγμέ-
νες θυγατέρες υπαλλήλων και
συνταξιούχων ΝΠΔΔ, το προσω-
πικό των οποίων διέπεται από
τις διατάξεις που ισχύουν για
τους δημοσίου υπαλλήλους, εί-
τε κατά παραπομπή προς όσα ι-
σχύουν γι' αυτούς, είτε με ίδια
νομοθετήματα που αναλαμβάνου-
νται τις σχετικές διατάξεις, κα-
θώς και για τις δια-
ζευγμένες θυγατέρες ανθυπολο-
γικών υπαλλήλων και συνταξιού-
χων που διέπονται από τις δια-
τάξεις του Ν.Δ. 3495/55 (ΦΕΚ
276).

διαζευγμένες θυγατέρες

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Υμνος που ευφραίνει τις ανθρώπινες ψυχές.
Γλυκό κελίδισμα ημερών σε ανθισμένες Πασχαλιές!
Δροσιά, αυγής, σε Ανοιξιάτικα κρίνα!
Θρόισμα φυλλωσιών, γλυκοφύλημα ζέφουρου πόνου
στο ακρογιάλι!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Απελευθέρωση της ζωής από τα
πάθη, τα μίση, τις κακίες!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Φωτοδόξα Πύλη απ' όπου Εσσηδά
το φως της αλήθειας, της αγάπης! Το φως που
εξάγει την ψυχή και γεμίζει με χαρά την καρδιά!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Πηγή Ζωής!

Το Δ.Σ.